

Erdészeti rendeletek tára.

Utasítás az 1879. évi XXXI. törvényczikk 2. §-a értelmében véderdővé kijelölt erdőterületek határainak állandó megjelölésénél, területeik meghatározásánál, használati módjuknak és az ennek alapján engedélyezhető adókedvezménynek megállapításánál követendő eljárásról és a véderdő-területek kezelésének és használatának a használati mód végleges megállapításáig való szabályozásáról.

25.031. szám. Az 1879. évi XXXI. törvényczikk 2-ik szakaszában körülírt természeti viszonyokkal és tulajdonságokkal bíró véderdőterületek kezelésére és használatára nézve ugyanezen törvény első fejezetének több szakasza a más minőségű erdőkre vonatkozó intézkedéseknél szigorubb rendelkezéseket tartalmazván, ezeknek foganatosítása céljából, kapcsolatban a véderdők kijelölése iránt 1883. évi 28.487. szám alatt kiadott körrendelettemmel, a következőket rendelem:

1. A közigazgatási bizottságok és kir. erdőfelügyelőségek által kijelölt és részemről megállapított véderdőterületek kimutatásai az 1879. évi XXXI. törvényczikk 2-ik szakasza értelmében kihirdetés útján köztudomásra hozandók, s ezenkívül a kimutatások egy példánya az urbéri bíróságoknak is megküldendő.

2. A kijelölt véderdők, azon célból, hogy azok helyére és terjedelmére nézve a birtokosok, megbizottjaik, munkásaik és az erdőben megforduló idegenek tévedésben ne legyenek, a hatósági ellenőrzésnél pedig határaik hosszadalmas eljárás nélkül is pontosan és biztosan megállapíthatók legyenek, a természetben is kitűzendők s ezen célból határaik ott, a hol az illető véderdő-részletek más mivelési ágakhoz tartozó területekkel, rétekkel, szántókkal, legelőkkel érintkeznek avagy más természetű erdőkkel összefüggnek, és ezektől völgyekkel, gerinczekkel, állandó utakkal stb. elválasztva nincsenek, a helyi viszonyokhoz képest határdombokkal, jelző oszlopokkal, megfelelő szélességű nyiladékokkal stb. állandóan megjelölendők.

3. A határok pontos megjelölését a birtokosok kötelesek eszközölni, azon jegyzőkönyvek és illetve térvázlatoknak megfelelően, melyek a véderdők kijelölése alkalmával a közigazgatási bizottságok kiküldöttjei és a kir. erdőfelügyelőségek által felvételtek.

Ezen célra tehát az innen leküldött véderdő-kimutatások illető tételei minden erdőbirtokos részére külön kimutatásba foglalandók s a helyszínén felvett jegyzőkönyvek kivonataival, továbbá a bizottságok

vonatkozó határozataival és az esetleg rendelkezésre álló tervvázlatokkal együtt az illető birtokosoknak külön-külön oly felhívással küldendők meg, hogy a határok megjelölését a helyi viszonyokhoz mérten megszabandó határidő alatt, minden esetre azonban még ez év vége előtt teljesítsék.

A mennyiben pedig a kijelölés alapjául szolgáló adatok, nevezetesen a véderdők kimutatásainak körülírása és a jegyzőkönyvek nem volnának elég részletesek, vagy pedig kétely merülne fel, hogy a birtokosok nem helyesen jelölik ki a határokat, a közigazgatási bizottságok azon tagjai, kik az illető véderdő-részleteket a helyszínén felvették, vagy pedig ezek akadályoztatása esetében a kir. erdőfelügyelőségek felhívandók, hogy a birtokosoknak vagy ezek megbizottainak a szükséges felvilágosítást a helyszínén újból adják meg, s öket ezuttal a határok megjelölésének módjára s az ezen utasítás alapján teljesítendő további munkálatokra nézve is utbaigazítással lássák el.

4. A határok megjelölésének elrendelésével egyidejűleg felhívandók továbbá a birtokosok, hogy véderdő-területeikről, a mennyiben azok felmérve nem volnának, a kiterjedés meghatározása céljából megfelelő pontosságú térképeket készíttessenek, annál is inkább, mert ezen feltétel teljesítése nélkül a törvényben említett adókedvezmény megnyerésére nem számolhatnak.

Ezen térképek ott, a hol a kataszteri felmérés megtörtént, a kataszteri térképek alapján, ellenkező esetben más megbízható felvételek alapján vagy új felmérés útján készíttendőek el, az illető részlet nagyságához és a szándékolt használatok módjához képest azon mértékek valamelyikében, melyek a rendszeres erdőgazdasági üzemtervek elkészítése iránt kiadott 1880. évi 23,374. számú utasításban ajánlatnak. Oly esetekben, midőn több erdőbirtokosnak csekélyebb kiterjedésű véderdeje közvetlenül egymás mellett fekszik, s e részletek együtt oly nagyobb erdőtestet képeznek, melynek talaj-, állab- és lejtviszonyai egészben véve egyenlők, az illetékes közigazgatási bizottság megengedheti a birtokosoknak, hogy véderdő-részleteikről közösen egy térképet készíttessenek, mindamelllett oly módon, hogy e közös térképen az erdőtest külső határain kívül az egyes birtokosok tulajdonát képező részletek határai is külön kitüntetve legyenek, kötelesek lévén a birtokosok ezen határokat a térképeknek megfelelően a természetben is megjelölni.

Oly esetekben pedig, midőn az ilyen csekély kiterjedésű véderdő-részletek sem ugyanazon birtokos más természetű erdejével, sem más birtokosok véderdő-területeivel össze nem függnek, és határaik egy vagy több kataszteri parcella határával teljesen összeesnek, az előbbieik értelmében készíttendő pontos térkép helyett egyszerű vázlatrajz is elfogadható, ha ez utóbbi a szomszédok megjelölésével akként készíttetik, hogy segélyével az illető részlet helye a természetben

biztosan feltalálható legyen és ha a közigazgatási bizottság meggyőződést szerzett arról, hogy a határok a természetben megelőzőleg már pontosan és állandóan megjelöltettek.

5. Végül felhivandók a birtokosok, hogy az előbbi pont értelmében elkészített térképek alapján kijelölt véderdő-területeik kezelési és használati módjának egyszerű tervezetét, az 1879. évi XXXI. törvénycikk 3-ik §-a értelmében, a helyi viszonyokhoz képest, ugyancsak a közigazgatási bizottságok által kitüzendő, azonban 1886. évi szeptember 1-nél tovább semmi esetre sem terjedhető határidő alatt készítsék el, s azt a tervezett használatok és a törvény értelmében teljesítendő kötelezettségek arányához mérten igényelt adókedvezmény egyidejű bejelentésével, jóváhagyás végett az illetékes közigazgatási bizottsághoz terjesszék be, önként értetvén, hogy az erdőtörvény 17. §-ában felsorolt azon birtokosokra nézve, kik megelőzőleg erdeik rendszeres gazdasági üzemtervének elkészítésére a most említett leghosszabb határidőnél rövidebb vagy hosszabb határidőt nyertek, ha csak véderdőterületeikre nézve kivétel nem tétetett, ezen külön intézkedések kötelezők.

6. A véderdők kezelési és használati tervének megállapításánál szigorúan szem előtt tartandó, hogy az egyes területrészek talajának és termőképességének fentartása és lehető fokozása a meglévő fatermesztés kiméltése, tökéletesítése és okszerű használata, illetőleg puszta területeken megfelelő új állatok telepítése és felnevelése által és a mellékhasználatoknak kellő korlátozása által állandóan biztosítsák, úgy hogy a helyi viszonyoknak teljesen megfelelő okszerű erdőgazdasági műveletek alkalmazása mellett minden egyes véderdő-terület lehető rövid idő alatt megfelelhessen azon rendeltetésnek, melyre az 1879. évi XXXI. törvénycikk rendelkezései folytán hivatva van, s másfelől ezen cél elérésén kívül a birtokosnak is lehető nagy jövelmet hajtson.

7. Hogy ezen kettős célt az egyes esetekben minő gazdasági műveletek és rendszabályok alkalmazásával lehet legbiztosabban és legkevesebb áldozattal elérni, azt a birtokosok és közigazgatási bizottságok a változó helyi viszonyok gondos figyelembe vételével lesznek hivatva megítélni. Mind a mellett kívánatosnak és szükségesnek tartom, hogy a munkálatok megkönnyítése céljából a véderdők birtokosai már előre is figyelmeztessenek azon korlátokra és követelményekre, melyeket az 1879. évi XXXI. törvénycikk értelmében megtartaniok és teljesíteniök kell, és a melyek általánosságban a következőkben foglalhatók össze:

a) Az idézett törvény 2-ik §-a által az irtás és tarvágás a véderdőkben feltétlenül tiltatván, a fahasználatok általában véve csak szállalás útján eszközölhetők; ennél fogva a használati tervek megállapításánál oda kell törekedni, hogy lassanként oly állatok alakuljanak, melyek a szállaló kihasználásnak legjobban megfeleljenek, s hogy más-

felől ezen állabokban a korfokozatok oly felosztással birjanak, mely a rendszeres szállalás alkalmazását is lehetővé tegye.

Ezen utóbbi körülményre annál több figyelem fordítandó, mert kétségtelen, hogy a jövedelmezőség tekintetében gyakran igen fontos mellékhasználatok csak ily rendszeres szállalás mellett, habár akkor is szűkebb korlátok közt, vehetők igénybe, míg az esetben, ha a szállalás és ennek nyomában a felujítás az egész területre kiterjed, egyáltalában nem gyakorolhatók.

b) A szállalás alkalmazásának általános elve természetesen nem zárja ki azt, hogy az átmenet idejében oly egyenlő koru idősebb állabok, melyek hosszú időn át fenn nem tarthatók, a szállalásnak megfelelő időtartamnál rövidebb idő alatt is teljesen kihasználtsanak s illetőleg hosszabb időre kiterjedő fokozatos felujító vágással ujittassanak fel. Ily esetekben is azonban szigorúan szem előtt tartandó, hogy a véderdők szélei a veszélyeztetett oldalakon a gyorsított szállalás ideje alatt is lehetőségig mindig teljes ellentállásra képes zárlatban tartassanak, s hogy egyáltalában a fokozatosan beállított vágások a megelőzőleg előidézett hézagok felujulása után következzenek és a főállab (a védelmet teljesítő egyedek) zárzata az elérhető teljes zárlat 0·6 (hat tizedénél) lejjebb ne szállittassék, csak kivételes esetekben s oly helyeken, hol veszélytől tartani nem lehet, s hol a gyors felujulás teljesen biztosítva van, lévén megengedhető, hogy a kihasználás a teljes zárlatnak 0·4 (négy tized) részeig terjedjen. Ezekből folyólag szem előtt tartandó továbbá az is, hogy az olyan véderdőkben, melyek csak gyéren vannak fával benőve, úgy hogy zárlatuk 0·6 s illetve 0·4 tizednél kisebb, a fahasználat legfeljebb csak a kivesző félben levő öreg törzsek és sűrű fiatal csoportokban az elnyomott egyedek kiszedésére terjedhet ki.

c) Sarjerdőkben és futóhomokon álló véderdőkben az előbbi pontokban megszabott elvektől való eltérés is engedélyezhető annyiban, hogy a kir. erdőfelügyelő határozott véleménye alapján egyes kisebb és a veszélyes oldalakról védett erdőrészeknek egyszerre való kihasználása is megengedhető, ha ez a felujítás gyors és olcsó eszközlésének szempontjából kívánatosnak mutatkozik.

d) Cserjékkel és bokrokkal benőtt véderdő-területeken a cserjék és bokrok, habár fentartásuk közvetlen haszonnal nem fog járni, gondosan fentartandók s foltonként csak akkor távolíthatók el, ha azt az erdősitési munkálatok, vagy a már megtelepült csemeték fejlődése okvetlenül megkívánja.

e) Tuskók és gyökerek kiirtása, véderdőkben az 1879. évi XXXI. törvénycikk 6. §-a értelmében tilos, s ezen tilalomnak a használati tervekben félreértések elkerülése végett minden esetben kifejezés adandó.

Futóhomokon álló véderdőkre nézve azonban a kir. erdőfelügyelő-ség határozott véleménye alapján ez alól is kivétel tehető azon esetben, ha beigazoltatik, hogy az újra erdősítés a talajnak kisebb foltokon való fellazítása nélkül sikeresen nem eszközölhető.

f) Az alomszedés, a lombtakarónak tüzelés vagy más célra való gyűjtése, száraz ágaknak és galyaknak gereblyével való összehordása, a kavicstermelés és kőfejtés stb., az 1879. évi XXXI. törvényczikk 8-ik §-ára való hivatkozással, szintén eltiltandó a használati tervek megállapításánál.

g) A legeltetés, bár a véderdőkben feltétlenül ki nem zárható, az 1879. évi XXXI. törvényczikk 7-ik §-a értelmében mindamelllett a legnagyobb óvatossággal és a véderdők rendeltetésének szigorú szemmel tartásával szabályozandó. Nevezetesen a törvény azon inteniójának biztosítása céljából, mely az idézett szakaszban kifejezést nyert, feltétlenül minden időre kizárandó a legeltetés minden olyan véderdő-területről, melynek talaja akár a fekvés meredeksége miatt, akár az altalaj szerkezeténél fogva állandóan mozgékony, köves, görgeteges és csuszamlásokra hajlandó; ideiglenesen pedig eltiltandó a legeltetés: a vizmosásos területeken és oly részleteken, melyeknek, bár altalajuk szilárd, felső termő rétegük hiányzik mindaddig, míg az okok megszüntetve nincsenek; a fátlan vagy fával, bokrokkal gyéren benőtt területekről, ha hézagaikon hiányzik a szilárd gypsöznyeg; a kötetlen vagy csak nagyjában megkötött futóhomok-területekről, melyeknek felső összefüggő rétege vékony és a legelő marha lábai alatt ismét feltörhetik; mindazon területekről, melyeken — legyen bár a talaj bármilyen — a helyi viszonyok szerint 5—15 év alatt fahasználatok s ezek nyomában erdősítési munkálatok következnek; végül mindazon területekről, melyeken természetes vagy mesterséges erdősítések vannak folyamatban; ezen utóbbi esetben a legeltetési tilalom időtartama a helyi viszonyok szerint szabandó meg, 10 évnél azonban a szünetelés ideje rövidebb nem lehet.

h) A makkoltatás azon erdőrészekből, melyekben a legközelebb következő 10 év alatt erdősítéseknek kell történni, vagy a melyekben az erdősítés folyamatban van, szintén kizárandó.

i) A használatok szabályozásán kívül részletesen megállapítandó a használati tervekben az erdősítések módja és sorrendje is, még pedig a következő irányelvek szemmel tartásával:

Miután az 1879. évi XXXI. törvényczikk 5-ik §-a értelmében a véderdőkben eszközölt vágások, irtások és bármely más okból keletkezett tisztások legkésőbb 6 év alatt újra beerdősítendőek: a véderdővé kijelölt erdőterületeknek azon részein, melyekről a fakészlet teljesen hiányzik, s továbbá a fával ritkán benőtt s 0.6-nél csekélyebb zárlattal bíró erdőrészek mindazon hézagain, melyeknek beerdősülése természetes úton nem remélhető, az erdősítési munkálatok mesterséges úton

azonnal megkezdendők s tervszerűleg oly erővel folytatandók, hogy a beerdősülés legkésőbb 6 év alatt megtörténjék.

Ezen célból az ilyen területeken a legeltetés azonnal betiltandó s a talaj megkötésére esetleg szükséges munkálatok, továbbá az erdő-sítés módja és sorrendje, a leginkább veszélyeztetett részekről kezdve a legkésőbbre halaszthatóig, évek és terület szerint részletesen kijelölendők, még pedig az ellenőrzés megkönnyítése céljából nemcsak a használati tervekben, hanem a lehetőség szerint a térképen is.

Hasonlóképen megállapítandók azon munkálatok is, melyek az első 10 évi használatok helyén és a 0.6-nél nagyobb zárlattal bíró erdőrészek egyes hézagaina a természetes beerdősülés elősegítése céljából teljesítendőek lesznek.

k) Végül felveendők a használati tervekbe, azon kezelési szabályok is, melyek a használati tervekben foglalt intézkedések helyes végrehajtásának biztosítására szükségesek.

Nevezetesen kimondandó a használati tervekben, hogy a fontosabb erdőgazdasági munkálatokat kellő szakértelemmel bíró egyéneknek kell vezetni, annál is inkább, mert a hibákért és mulasztásokért abban az esetben is a birtokosok a felelősek, ha azok az alárendelt személyzet vagy a munkások és vállalkozók tudatlanságából avagy gondatlanságából származtak.

Intézkedés teendő továbbá a használati tervekben, hogy a birtokosok a véderdők őrzéséről állandóan gondoskodjanak, a külső határokat nyilván tartsák, a hiányzó határjeleket pótolják, a legeltetés ellen tilalmazott területeket minden ponton észrevehető tilalmi jelekkel lássák el, oly vonalokon pedig, hol a tilalmazott erdőrészek, különösen az erdőregió felső határánál, legelőkkel vagy legeltethető erdőrészekkel érintkeznek, vagy a hol egészben tilalmazott részeken keresztül vízhezvezető marhajárások vonulnak át, kellően gondoskodjanak arról, hogy a legelő vagy áthajtott marha át ne csaphasson oly területre, hol akár a talajban, akár a csemetékben rövid idő alatt is nagy károkat tehetne.

8. A használati terveket a fentebbiekben foglaltak figyelembe vételével az erdőtörvény 17-ik szakaszában felsorolt erdőbirtokosok a rendszeres gazdasági üzemtervek alakjában kötelesek elkészíteni azon utasítások szerint, melyek az 1880-ik évi 23.374. és 1883. évi 4190. számú körrendeletekben és az egyes birtokosokra nézve esetleg külön kiadott rendeletekben foglaltatnak.

Azon esetben, ha ezen birtokosok véderdő-területei a kijelölés előtt más erdőkkel egybefoglaltattak s róluk közös üzemterv készített, külön használati terv helyett elégséges, ha a kész üzemtervek átvizsgálatnak s a szükséghez képest módosítva jóváhagyás végett újból előterjesztetnek.

Más esetekben, ha t. i. a rendszeres gazdasági üzemtervek még nem készültek el, a véderdők külön üzemosztályba foglalandók, s részletes használati és erdősítési tervük a más természetű erdőktől függetlenül állapítandó meg.

9. Az 1879. évi XXXI. törvényczikk 17. §-ában nem említett birtokosok a véderdők használati tervét, az ezen utasításban foglaltak figyelembe vételével, lehető egyszerű módon készíthetik. Minthogy azonban az általuk tervezett használatok, erdősítések és kezelési szabályok czélszerűsége és megengedhetősége az illető erdő jelenlegi állapotának részletes ismerete nélkül, az igényelt adókedvezmény pedig a fordának és az egyes fordaszakokban remélhető használatoknak és azok átlagos értékének megállapítása nélkül nem ítéltető meg, kívánatos és szükséges, hogy — főleg a nagyobb kiterjedésű véderdők használati tervét — ezen birtokosok is azon részletességgel készítsék el, mely a rendszeres gazdasági üzemterv benyújtására kötelezett birtokosoktól a viszonyok szerint megköveteltetik.

Minden esetre szükséges:

a) hogy az előterjesztendő munkálatokban kitüntetve legyen az erdő összes területe, ugyszintén mindazon részletek területe is, melyek közet, talajminőség, fekvés és hajlás, továbbá termőképesség, fanem, elegyarány, kor és zárlat tekintetében egymástól lényegesen különböznek, önként értetvén, hogy ezen területrészek a térképen is kitüntetve kell legyenek;

b) hogy az erdő állapota részletenkint szabatosan leirassék;

c) hogy az előbbiekhöz képest a gazdaság czélja, a választott forda, az erdő beosztása, a használatok sorrendje és a különböző időszakokban remélhető mennyisége általános vonásokban vázoltassék;

d) hogy az első 10 (tíz) év alatt eszközzendő fő- és mellék használatokról, továbbá az erdősítésekről, a használatok mennyiségének és értékének, továbbá az erdősítések költségeinek kitüntetésével részletes tervek készíttessenek;

e) hogy a védelmi és kezelési szabályok részletesen felsorol-
tassanak;

f) hogy az erdő után jelenleg fizetett adó holdankint és egészben kitüntettessék;

g) s hogy végül a birtokos igénye az adómentesség vagy adókedvezmény tekintetében szabatosan megjelöltessék.

10. Azon erdőbirtokosok, kik ezen utasítás 3. pontja értelmében egymás mellett fekvő kisebb kiterjedésű véderdő-területeikről közös térképet készíttethetnek, használati terveiket is közösen készíttethetik el, azonban az ilyen közös használati tervben minden egyes birtokos részlete külön tárgyalandó.

11. A véderdők használati terve két példányban terjesztendő be az illetés közigazgatási bizottsághoz. Azoknak felülvizsgálása és jóvá-

hagyás céljából való felterjesztése pedig ugyanazon eljárás szerint eszközözendő, mely a rendszeres gazdasági üzemtervek felülvizsgálásánál követték, oly különbséggel, hogy ezen felterjesztésekben a javasolt adómentesség vagy az engedélyezendő adókedvezmény mértéke minden egyes esetben részletesen indokolandó.

12. A jóváhagyott s innen leküldött használati tervek egyik példánya a közigazgatási bizottság levéltárában helyezendő el, másik példánya ellenben foganatosítás végett a birtokosnak adandó ki, azon utasítással, hogy az 1879. évi XXXI. törvényzikk 2. §-a értelmében erdőrendészeti szempontból megállapított adómentesség vagy adókedvezmény kieszközlése végett a törvényes lépéseket tegye meg.

13. Azon közbeeső idő alatt, míg a használati tervek elkészülnek és jóváhagyatnak, a véderdők a legszigorubb felügyelet alá helyezendők s ezen célból a birtokosok értesítendők, hogy a használati tervek elkészítésére kitűzött idő leteltéig véderdekben használatokat csak a közigazgatási bizottságnak a kir. erdőfelügyelőség véleménye alapján adandó engedélye mellett gyakorolhatnak, ezen határidő letelte után pedig azon véderdőkben, melyeknek használati terve nem terjesztett be, minden használat feltétlenül betiltatik.

14. A mennyiben a véderdők közé ezuttal fel nem vett erdők vagy ezek egyes részletei a viszonyok változása folytán (új utak és közlekedési eszközök keletkezése, talajcsuszamlások, kőomlások, felhőszakadások által előidézett szakadások és vizmosások vagy az erdőrégió felső határán levő véderdő-övnék széldöntés, tűzvész vagy más okból bekövetkező elpusztulása folytán stb.) később szintén véderdő-jelleget öltenének fel, a véderdők közé ezek is felveendők, valamint azon erdőrészek is, melyek, bár már most is véderdőknek tekintetők, de ezen alkalommal esetleg nem jelöltettek ki. Az eljárás ily esetekben ugyanaz, mely az 1883. évi 28,487. számú körrendeletben előíratott.

Ellenben, ha a közigazgatási bizottságok vagy a kir. erdőfelügyelőségek, a helyi viszonyok gondos figyelembe vétele után arról győződnének meg, hogy a kijelölt véderdők egyes részleteire nézve nem forognak fenn okok, melyek azoknak a véderdők között való további meghagyását szükségessé tennék, avagy ha a viszonyok változása folytán a kijelölés okai teljesen megszűnnének, az illető részleteknek a véderdők közül való törlése végett a birtokosok kérelmére további határozat végett hozzám esetről-esetre részletesen indokolt előterjesztés teendő.

Budapest, 1885. évi májushó 21-én.

A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m kir. minister :

Gróf Széchenyi Pál, s. k.

Valamennyi kincstári erdőhatóságnak.

(A kincstári erdészeti személyzet által gyakorolt legeltetési javadalomnak a kincstári mezőgazdasági tiszti, altiszti és szolgaszemélyzetre való kiterjesztése tárgyában.)

27.708. sz. Ámbár a birtok elkülönítésre vonatkozó mult évi 28966. számú rendelettemmel kiadott jegyzőkönyv VI. pontja szerint: „Ott, hol az államerdészeti tiszti, altiszti és szolga személyzet legeltetési javadalmat élvez, ezen javadalom a mezőgazdasági tiszti, altiszti és szolga személyzetre hasonló módon terjesztendő ki“ — mindazáltal a pénzügyminister ur folyó évi 20541. szám alatti átiratából arról kell értesülnöm, hogy ezen haszonélvezet kiszolgáltatása az erdőhatóságok részéről nem történt meg.

Utasítom ennél fogva az erdőhatóságot, miszerint ott, hol az illető mezőgazdasági tisztviselők és szolgák hivatalos székhelyének határában fekvő, legeltetésre alkalmas erdők vannak, illetve ha ezekben az erdőtörvény és a fenálló utasítások, illetve üzemtervek értelmében a legeltetés gyakorolható, — ezen haszonélvezetet a mezőgazdasági tisztviselők és szolgák részére oly mértékben engedje meg, miként az, az erdészeti tisztviselők és szolgák részére szabályozva van.

Budapecsten, 1885. május 21-én.

A miniszter helyett:

Matlekovics.

Valamennyi közigazgatásibi zottságnak és kir. erdőfelügyelőségnek.

(Az erdei érték- és árszabályok megújításánál követendő eljárás tárgyában.)

28380. sz. Az erdei érték és árszabályok megújítása ügyében eddig hozzám érkezett előterjesztések nagyobb részét nem felelvén meg az erdőtörvény 85-ik s a szóbanlevő árszabályok készítése tárgyában 1880. évi 24.432. sz. alatt kiadott utasítás 18. §-ában foglalt azon rendelkezésnek, mely szerint a kérdéses árszabályokra vonatkozó ügyek intézésénél a közigazgatási erdészeti bizottságok és kir. erdőfelügyelőségek részéről egyetértő eljárás szükséges: ezen előterjesztéseknek mindannyiszor a jelzett értelemben való pótlását kellett elrendelnem.

Nehogy ennek szüksége az ügymenet egyszerűségének s gyorsaságának rovására ezentul is felmerüljön: kapcsolatban idei 1847. szám alatt kiadott körrendelettemmel felhivom a közigazgatási bizottságot és kir. erdőfelügyelőséget, hogy az árszabályok megújítása tárgyában teendő előterjesztéseinek az idézett törvényes ihtézkedésnek megfelelően járjon el.

Figyelmeztetem egyuttal a közigazgatási bizottságot, miszerint ugy akkor, ha az árszabályoknak beállott változások folytán ujából

szükséges megállapításáról, mint akkor is, ha azok érvényének változatlan fentartásáról s illetve meghosszabbításáról van szó: mind a két esetben előterjesztéséhez az erdészeti bizottság elnöke s a kir. erdőfelügyelő illetve annak helyettese által aláírt árszabálynak két-két példányát csatolja megfelelő záradékkal leendő ellátás végett.

Budapest, 1885. május 24-én.

A miniszter megbízásából:

Bedő.

~~~~~

Körrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak.

(Az 1885. évi XI. t.-cikkben foglalt nyugdíjtörvény 26. §-a tartalmának a kincstári erdőőri személyzettel való tüzetes közlése tárgyában.)

28423. sz. Vonatkozással az állami tisztviselők, altisztek és szogák nyugdíjazását tárgyzó 1885. évi XI. t.-cikk 26. §-ának abbéli intézkedésére, mely szerint: „a csempészek, illetőleg ellenszegülőkkel folytatott harcban, vagy más, a szolgálat teljesítése közben előálló viadalban ugy a pénzügyőrségi avagy rendőri, valamint más állami szolgálatra teljesen képtelenné váló pénzügyőrségi legény, államrendőr, m. kir. csendőr, valamint erdőőr tekintet nélkül szolgálati idejére, s ideiglenes vagy állandó alkalmazására, mindig legutóbbi beszámítható javadalmazásának teljes összegével nyugdíjazandó,“ — utasítom az erdőhatóságot, miszerint a törvénynek ezen, a szolgálat közben felmerülhető ily esetekbeni mihez tartásra nagyon is buzdítólag ható intézkedését megfelelő magyarázat kíséretében, a kerületbeli összes erdőőrökkel közölje.

Budapesten, 1885. májushó 24-én.

A miniszter megbízásából:

Bedő.

~~~~~

Körrendelet valamennyi kir. erdőfelügyelőségnek.

(A díjtalanul kiosztott csemetékkel eszközölt erdőültetések megvizsgálása tárgyában.)

29599. sz. Hogy a kopár területek beerdősítésére állami segélyképen az erdőbirtokosoknak rendelkezésre bocsátott, illetve kiszolgáltatott csemetéknek a kitűzött célra való fordításáról meggyőződést, az azok kiültetése által elért eredményről pedig közzétételre alkalmas adatokat lehessen szerezni, jövőre kötelességévé teszem a kir. erdőfelügyelőknak, hogy kerületük beutazása alkalmával azon egyének birtokait is a lehetőség szerint szemléljék meg, a kik kopárok beerdősítésére csemetéket adományképp kaptak; hogy továbbá az ezekkel eszközölt erdőültetési munkák eredményéről, szerzett tapasztalataik alapján, minden év végén ide jelentést tegyenek.

A jelentések könnyebb és átnézesebb szerkesztésére ide mellékelve harmincz (30) darab nyomtatvány-mintát küldök, melyeknek elfogytával nekem a megkívántató mennyiségű nyomtatványok újabb megküldése iránt idejekorán jelentés teendő.

A jelen évben a birtokosoknak rendelkezésre bocsátott csemetékről szóló kimutatás másolata ide mellékelve megküldetik.

Budapest, 1885. juniushó 14-én.

A miniszter megbizásából:

Bedő.

Kimutatása

azon csemetéknek, melyek a ..... kir. erdőfelügyelőségi kerületben az alábbi erdőbirtokosoknak erdősitési czélokra kiadattak.

Folyó szám	A birtokos neve és lakása	A beerdősitendő terület helye és megyéje	A kiadott csemeték